

жецз Римскій Адріанз, кой-то кѣто искаше да слѣдува Траіановы-те стѣпки, повдигна голѣмо гоненіе вразз Хрїстіаны-те. Имаше и друга причина на това гоненіе. Тогава бѣха много еритици, а найпаче гностическа именуема ересь, бѣше овладала мнозина, кой-то си даваха мнѣніѣ-та за Божество-то, кѣкво-то цаха. И даваха скводѣз за сѣкакво беззаконіе, беззудареніе совѣсти, и понеже тїи са виждаха, че покиче приличатз на Хрїстіани-те, Римлани-те мыслаха, зашо и Хрїстіани-те праватз сѣкое беззаконіе. Іоше са гонаха Хрїстіаны-те, зашо-то ги имаха подобно сз Іудеи-те. И вз това гоненіе суровость-та и звѣрство-то челоуѣческо, показаха прекосходство-то си, кѣто употреблаваха найжестоки мѣкы, вѣрху Хрїстіаны-те. Но когато доде Адріанз вз Адинѣ, тогава Кодратз епископз Адинскій и Арїстидз фїлософз, кой-то бѣше Хрїстіанинз, кѣто написаха слово оправдателно заратз Хрїстіаны-те, принесоха го на Адріана, и Адріанз укроти гнѣв-атз си, кой-то имаше вразз Хрїстіаны-те; найпослѣ, кѣто прїе отз Азіатскій-атз мѣстоначалникз Серенїа Гранїана, посланїе за Хрїстіаны-те, заповѣда на Мукїа наслѣдник-атз Серенїевз, да не закача Хрїстіаны-те безз погрѣшка и безз кливета праведна.

Глава 17.

За послѣднью-то обсажденїе на Іудеи-те, вз време-то на самодержец-атз Адріана.

Адріанз поиска да воздвигни Іерусалимз, и